

עין משפט
נר מצוה

א מיי' פי"ב מהל' זכורים
הלכה יא:

ב. מ"ה פ"ה מהלכות זכויות

הלכה ח:

ד מיי' פ"ו שם הלכה ד:

ו' מ"י' שם הלכה ה' סמג

עשין קמה קמו טוש"ע שם
סעיף ו:

מ"י שם הנכה 7 מוש"פ
שם חנוכה ח'.

ח מיי' שם ה' יט כא כב

מז מי"ז ת"א חה"ל נרדמו

הלכה ג:

הלכה זו מנוסח"נ י"ד תימן

שה סעיף יא:

הלכה א:

ל מי' פי"ב מהל' זכורים

מז נ מיי פיי"א שם הל' ית

טוש"ע שם סעיף יג:

מזוסף רש"י

גישו איין בנו פדוי. אי אמר
מעכשיו יהא צו פדוי לאו
הוא, אלא מתנה בעלמא,
בתוך שלשים לא שייכא פדיה
(לקחן חט.).

(לקמן מ.ט.)

מדרן עלך הלוקח עובר
חמורו

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

וְהָיָה כִּי יִשְׁמָעוּן נְמִי צִבְיָה
לְהוֹ מְהוּ לַפְדוֹת בְּבִי
תִּבְעִי לָךְ⁶ לְאֹכִילָה אִם
כִּי תִבְעִי לָךְ סָפֵק וְ
תִבְעִי לָךְ דְּרִית לֵיךְ
דְּרָבִי יְהוּדָה מֵאֵי כִּי
לְעֵצְמוֹ לְאֹכִילָה קָרִינִי
דְּכַמָּה דְּלֹא מִפְּקֵעַ אִיס
דְּמִי ת"ש דֹּא"ר חֲסֵדָה
פּוֹדִין בְּהָ אַתְּ הוֹדֵא אִם
וְאֹמַר רַב חֲסֵדָה כְּבֵרֵי
וְהָיָה כִּי יִשְׁמָעוּן נְמִי צִבְיָה

[illegible]

אָדער: מוסר בנאהל. קודם פדיונו: **יקבר כבוד אדם.** לא משום דאסו
הוורוהי ר"א. ע"ג בדורא פטר חמור ס"ל לכל כמה דלא מטי פטר חמור
ו'. ומדמזרין לאפדושי טלה לאפקועי איסוריה מכלל דס"ל פטר חמור
לאחארתיות פדיונו ולא לדבר אחר להנאה: **הערכין נעטפן.** שאס היה מבין
שזש שיש לו ערך אחר דלמדיני בפרשת ערכין (ויקרא טו) אפי' הכי ו'
נדש וגו': ופדיון פטר חמור לאלתר. בממיה: אי צערכין פסוח פסוח
דלמדיני (מגדלדו) קודם ימים היה בגימטריא שלשים הוו [מזי ה.]: **ומה**
דלרבעה וחמשה שנים ואם הממין מפדיון בנו ומפדיון פטר חמור
הא דקמתי לעיל פדיון פטר חמור לאלתר שאס פדאו לאלתר
דלעצד וקמתי הן אחר שלשים מכלל דאס פדאו בתוך שלשים איז
היכא דאמר ליה מעכשיו יחול פדיון זה אינו פדוי כי פליגי היכא

יית: ולגמר מינה מולה לבכורה שתהא נמי חייבת בכבודה: לא דמי ההם נמי משום דהי חייב עי
 ליה לשפרה: תנינא לה, במבטחיה, ולא רבי הוריה דתרי"ש משום דעיקר האי: אלא אם כן פדא.
 ר' נתן: ר' חזקיה. אי לא ארד כנחן דהא אמרנא נמי מילי לא יתנו לו אלא כסף דאפוי שמי
 ונחן נחשו: משום דמורו ביה היתירא דאמר מה צורך לי לפדותי והלא כשאפדנו יהיה השם
 ר' חזקיה לטעמי שמי שכן. בהרנן בפרק י' בכור נחלה המפריש פדיון נמי ואבד חייב באבירות
 בשבילי נמי עלמא לאו פטור אף מדין בכור אף חייב באבירות העיר' ר' יהושע וכלה כחיה
 ונבילתו: וטלה לכהן. דמיעידא דאפרשיה ברשותיה דכהן קאי: א"ל אביי, הואיל ומקשו לבכור
 אף יקבר דקאמר לאו שמיש דאמרנהו אלא הואיל מקשו לבכור אדמי קביר נמי כבכור דא
 הוא: ונתן מודה ברי אליעזר. מפרשים עליו ולא הואיל לא אכלמא אלא לא מפרש אמר
 וזה תפדה לפרייה הקשתי לבכור אדם ולא לדבר אחר לנאה: הערכין בשעתן. שאם העריך ק
 ששים. ודמינא קאי בעירכין פחות חשיבה אין לו דרך. ואין נדירות חומר אלא רבתי
 וזו: ונבירותו: וזהו להוסיף על' מה שחשבה עד עולם. שרפדן בלחן ופטר שמור
 יין פטר חמור פחות משמיש יום: אמר רב נחמן אמר רב מאי לאלתר דקאמר לומר שאם פדא
 פדא פדוי לעולם כדחריצין קאי: אמר רב חייא ורמי תפדה חוריה וזה אימנר לה דהוה כדילי
 דמי כמאן דהשתת נמי ליתוי מצותיה ולא היה

הלוקה עובר חמורו פרק ראשון בכורות

ר' שמעון נמי. אע"ג דשרי פטר חמור בהנאה [ט:] אין פודין אותו בפסול המוקדשין דלבי ואיל כתיב דכו [דברים יב:] **בזהמה שביעית**. בזהמה שניקקה בפירות שביעית: ודאי לא **מיבעי** לך. פטר חמור ודאי לא מיבעי לך. וכיון דבעי למתב פדיונו לכהן לא פריך ליה דלאכלה אמר רחמנא ולא לסחורה ומנאמא זה קונה חמור בפירות שביעית שאינו ראוי לאכילה: **ספק**. כגון שילדה אמו זכר ונקבה דלחמור במתני' [ט]. מפרשי טלה והוא לעצמו. ואליבא דרבי **שמעון** לא **מיבעי** לך. דלדידה לא מיבעי לאפרושי טלה לאפקועי איסוריה אי לא יתיב ליה לכהן דהא ר"ש מתיר פטר חמור בהנאה: **אם** **הוא**. פטר חמור ודאי משום דבעי ליתנו לכהן והוא סחורה: **במסעות**. זרוע ולחיים והקצצה: **לשריפה**. ואי מייחב צבכור סלקי אימורים לגבוה: חלה טמאה אין ליה תקנה אלף שריפה דהאכל תרומה טמאה: **חייב מיתה**. ואמאי? משום דהאכלה שביעית שביעית:

חלה: (דורותיסקס. כתוב בחלה) [צמדטרן] (סס)
 משמע אפי' ששיעית וכתיב (סס)
 מראשית ערסותיכם וגו': סניא
 נמי הני. לטעמא מטוס לדורותיכם
 כתיב זה: ולינמר מינא. ללא אמר
 לאכלה ולא לשריפה ותמחייב בהמת
 שיעית בצכורה: הסס. גבי חלה
 עיקר הפרשתה לאכילה דלינה שריפה
 אריז נטמא: (ס) לויימא. אפי' שעה
 אחת: נחשדו. שעובדין בהן בלא פדיון:
 פשיטא. דודאי מתכא שמעינן לה:
 מהו דסימא הני מיני. ללא יתגנו
 היכא דמוחק לן ביה דמיקרי חשוד
 שריאיווה שנחשד דצבר. ל"א דמיקרי
 דחזין ליה דליתרמי ועבד עבודה בפטר
 חמור קודם פדיון: דמורה צה סיפירא.
 דקסבר כיון דזה שפירש תחמי יחא עלי
 למה לי לפדותו: מרתנ' כחמש
 סלעים על פדיון סבן. דמור צה' יח
 צבור לנחלה (לקמן דף נה). דחסי
 בצחרייתו: כפדיון מעשר שני. דחסי
 אצדו אינו חייב בצחרייתו (ס) כרצנן:
 מה פטר חמור. לאחר שהפריש הפדיון
 ועדיין לא נתנו לכהן: וכי אליעזר אומר
 יקבר. (ס) הואיל והוא חייב בצחרי' הטלה
 כמאן דלא אפרשה דמי ומותר לישראל
 בהנאתו של טלה כמי שלא הפרישו: א"ס
 לקביר. דמעינא דאפרשה לטלה ק"ס
 ליה צרשות כהן ופטר חמור פדיון:
 גמ' חייב בצחרייתו. אם הפריש פדיונו

וְגַאֲלָה אֶלֶּה מִשּׁוֹם דְּלִיתָקֶשׁ לִבְכוֹר אֶדֶם וְסַחֵם בְּכוֹר אֶדֶם נִתָּן לְקִדְוָה:
 ד' הָכֵן לָךְ מִיִּפְרִיק מוֹדֵה הוּא בְּסַפֵּק שְׂאִי' לַתַּם פִּדְיוֹן לִכְפֹּן אֶלֶּה מִפְּרִישׁ
 סִכּוֹר בְּהִנָּה: לַפְדִּיָּה הַקִּסְטִיו. בְּכוֹר בְּהִמָּה טֹמְאָה לִבְכוֹר אֶדֶם יִתְחַמֵּיד
 עַד חֹמֶשׁ שָׁנִים בְּשַׁעַת שְׁאֵמֶר עֲרִי עֲלִיָּה וְהִתְמִין שְׁלֹא תִנָּנוּ עַד שִׁיחָה
 שֶׁעַד אֶלֶּה כְּשֶׁעָרַב: אַחֵר שְׁלֹשִׁים. כִּדְכַתִּיב (בְּמִדְבָּר י"ח) וּפְדוּוּ מִן
 יוֹסֵם. אִינוּ נִעְרָךְ כִּדְכַתִּיב בְּפִרְשָׁה: וְנִזְנוּיָהוּ. סַחֵם מִזִּירוֹת שְׁלֹשִׁים זָמַן
 וְיָשִׁים עֶרֶךְ לִכָּל זָמַן שְׁהוּא עוֹמֵד בּוֹ כִּדְכַתִּיב בְּפִרְשָׁה וְכֵן מִזִּיר נֹדֵד בְּנוֹיֹר
 בְּמִתָּה שָׁנִים עֲדִיין יִכּוֹל לְפִדְמוֹ וְאִינוּ נִתָּן יוֹסֵר: לֹמֶר שֶׁאִם פִּדְאוֹ
 לְדוּיֹן אֲבָל עֵיקָר מִזֹּת פְּדִיָּה לֹא מִקִּיָּים: מִמֶּלֶךְ דִּבְנוּ. מִדְּאוֹקֻמַּת לִיָּה
 דְּיוֹ: וְהִיאִתְמַר. ב' יֵשׁ בְּכוֹר לִנְחֹלָה (לִקְטָן דף מט.). ד'כ' עַמְכִּסְיוֹ.
 מֶרֶס וְהִיאִתְמַר אִינוּ נִתָּן מַעֲוֶה וְהַפְדְּיוֹן לֹא יִחוּל עַד לְאַחַר שְׁלֹשִׁים יוֹם:
 רב

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. מראשית ערשתיכם תתנו
לִי תְרוּמָה לְדַרְמִיכֶם:
במדבר טו כא
2. כֹּל פֶּטֶר רֶחֶם לֹכֵל בְּשֹׁר
אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לִי בָאֵד,
וּבִהְמָה יִזְיֶה לָךְ אִךְ פֶּדֶה
תִּפְדֶּה אֶת כְּבוֹד הָאֵדִים וְאֵת
בְּכוֹר הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה:
במדבר יח טו

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כפדין מעשר
וכו' צאחריתו הס"ד וא"כ מ"ה
שאינ כאן לכהן כלום שאין
חייב באחריותו כרצון:
(ג) ד"ה רבי אליעזר וכו'
דהואיל:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה חלה ממאה וכו'
חייב מיתה. תמיהי הא חלה
ממאה הוא רק בעשה. וכו'
תמוה על תוס' ע"ז סו ע"ב ד"ה
אבוי ועי' רש"י יצמות 5 ע"א
ד"ה תרומה ממאה:

רבינו גרשום

[illegible][illegible]